

Svarið í vandinum

(Bob Dylan)

*Hvussu tungt hav skal lúta ein mann
og vísa um mannsevni er?
Ja, hvussu vítt hav skal ein dúgva hvít
flúga fyrri at finna eitt sker?
Ja, hvussu nógv skot skulu loysast av,
áðrenn bardagi bannlýstur er?*

*Eitt svar, vinur mín, kanska vindurin ber,
eitt svar kanska vindurin ber!*

*Hvussu nógv maður skal til áðrenn tað
bara glógvar for eygum á tær?
Ja, hvussu nógv lurt krevur oyrað títt,
at hoyra ta neyð sum her er?
Ja, hvussu nógv lívlát skal til so tú veit,
at longu ov nógv ofrað er?*

*Eitt svar, vinur mín, kanska vindurin ber,
eitt svar kanska vindurin ber!*

*Hvussu nógv ár man bergið so stolt
standa mót andglett 'og gler?
Ja, hvussu nógv ár orka menniskju enn,
at droyma um frælsi í verð?
Ja, hvussu títt kanst tú venda tær á
og lata sum tú onki sær?*

*Eitt svar, vinur mín, kanska vindurin ber,
eitt svar kanska vindurin ber!*

Herman

Ferjulega Kirkjubø-Skopun

Tað er eftirhondini vorðið rættilega troystandi ferð eftir ferð at lesa lesarabrev í Sosialinum á tremur við pástandum um hvussu niðurbrotandi tað er, og hverjar avleiðingar tað fær fyrri viðari havna-útbygging í Sandoyinni, at gera ferjulegu í Kirkjubø. Tað verða mest nýtt óviðkomandi partapolitisk argumentir, flokt uppi persónligt tvælt, fyrri, at henda framúr positiva ætlanin hjá Landsstýrinum er óðamannatos.

Sjálvandi skal tað vera eitt so gott ferjusamband millum Kirkjubø og Skopun sum gjørligt. Eftir av fyrirteytum fyrri eini so fruktugóðari bygdamenning sum gjørligt er einfalt, at infrastruktúrin, t.v.s. vegir og havnir, eru so væl útbyggt sum gjørligt.

Tað hevur minni

týðning, um Ritan bóltar sær nakrar ferðir um nesið, ella um ein eykatúrur fer burturmillum nú og tá.

Viðurkenningin av hvussu einstáttað vinnulív Sandoyggjin hevur, skuldi í sjálvum sær verið eitt nógv gott sannleikaprógvi fyrri hvussu neyðugt tað er við eini ferjulegu.

Annars haldi eg at øll hesi mongu lesarabrevini ímóti uppskotinum um ferjulegu bert koma sitandi samgongu tilgóðar, meðan tey, um tey halda áfram, líkvidera javnaðarflokkinn í Sandoyinni. Ti øllum skal verða greitt, at meirilutin av sandoyingum ganga inn fyrri hesum uppskoti. Roynið bert við spurnarbløðum.

jfd.

Áheitan á Froðbiar sóknar Javnaðarfelag

Fyrri javnaðarfólk og annars øll, ið virka fyrri politiskum framtekum, rættvísu og javnstøðu manna millum, hevur Tveroyri staðið sum ein glógvandi perla.

Fyrri tey, ið minnst ella vit um politisku og sosiala støðuna hjá fiski- og verkafólki undir tí óskerdu kapitalismuni, er tað ein sjálvfylgja, at verkamannafjöldin og Javnaðarflokkurin gjørdist til eitt og sama hugtak, gjørdist til ein virknan miðdepil fyrri sosialum og vinnuligum framburði, til ein kveikjara og slóðara fyrri øllum tí, ið ber fram móti eini mannsemani og rættvísari tilveru.

Rásin, ið hesin felagskapur millum Føroya Javnaðarflokk og arbeiðararørsluna hevur traðkað, er gyrd av mongum prýðiligum varðum Javnaðarflokkinum til heiðurs og teimum mongu til gagns.

Fremsti av hesum varðum eitur fri og fræls fakfeløg. Honum á baki, eins og eitt Akropolis, kemur varðin yvir hugdirvi, gløggskeygni og vinnuliga undangongu, røftest í lsvirkinum og AT. Longri frammi á rásin skyggir glæsiligur varði, ið sýnir, at hugsjónin um samtak og felagsábyrgd enn sum áður megnar at slóða fyrri vinnuligari undangongu, avmyndað í einum av mest framkomnu og best fyriskipaðu flakavirkjunum í landinum, og fyrstu og mest nýmótans djúpvatnstrolarum í flotanum.

Millum hesar høvuðsvarðar finna vit aðrar smærri og størri, ið sýna somu kós — innan skúla, ítrótt, mentan og list.

Sæð upp móti hesari glæstrimynd er tað ikki selt ívasamt fyrri uttanfyrirstandandi, um ikki

tað, sum í seinastuni alment er borið út um landið úr borgini, ikki er ein gonga á okkunnugum og vandafullum gøtum.

Við allari virðing fyrri sjálvsábyrgd og sjálvsavgerðarrætti fara vit at loyva okkum at gera nakrar viðmerkingar og koma við nøkrum metingum og hugskotum um støðuna hjá Javnaðarflokkinum á Tveroyri, soleiðis sum hon myndar seg fyrri javnaðarfólki kring landið.

I longri tíð hevur ein ósemja verið innanhýsis í javnaðarmeirilutanum í Tveroyrar býráð — ein ósemja, ið er samantrínað av politiskum og persónligum mótsetningum. Henda ósemjan var nú vorðin so gerandislig, at fólk uttan fyrri Tveroyri høvdu vant seg at liva við henni í ásannan av, at einki mannaverk er fullkomið.

Men tá fyrrverandi og núverandi formaður í Froðbiar sóknar Javnaðarfelag daga fram á fremstu síðu í einum av teimum altíð arvaku og skaðfroðu bløðunum, fekk málið eina nýggja vend. Andlit til andlit á fremstu síðu í blaði teirra, sum fyrst av øllum hava runnið ørindi fyrri mótstøðumenn javnaðarmanna á Tveroyri, stóðu báðir formennir — fyrrverandi og núverandi — við hótanini um at blaka fyrrverandi formannin úr flokkinum.

Síðan hevur hetta, sum í fyrstu atlegu var eitt innanhýsis mál í Froðbiar sókn, trøðkað seg longur og longur út um Tveroyri og inn í Føroya Javnaðarflokk, ja, inn á so at siga hvønn tann einasta samfelagshugaða feroyingin.

Tá sakir nú hevði fingið almennan og landspolitiskan dóm, hevði tað verið bæði rætt og rimuligt, at partarnir gingu

spakuliga um hurðarnar, meðan rætturin sat. Men so var ikki. Tey tungu skjútsini vorðu drigin fram úr vápnagoymsluni og krútroyskurin hevur lagt sitt tām um landið. Men dunini hava havt eitt heldur enn ikki ódámligt afturljóð, ið er merkt av, at lóðurið er persónligt bygðabrigsl heldur enn dygg, politisk argumentatión.

Hesin skotbardagi minnir ikki selt í sniði og skapi um tann bardagan, sum í hesi løtu herjar húsanna millum í Tripoli, har 500.000 ósek móti egnum vilja verða drigin inn í bardagaokkið og hótanina um týning. Sjálvt um tað í summum eygum sær út sum um bardagin í Tripoli er ein innanhýsis uppperð millum partar innan PLO, leggur altjóða samfelagið upp í fyrri at forða viðari og álvarsamari avleiðing.

Sum nokur av teim mongu, ið gjøgnum ár og dag hava brúkt ikki selt av tíð og kreftum at virka fyrri teimum idealum og hugsjónum, ið eru Javnaðarflokksins, fara vit at loyva okkum í litlættnari men innligari vón at appellera til okkara politisku og persónligu vinir í báðum pørtum í Froðbiar sóknar Javnaðarfelag um at steðga á, áðrenn teir sum slóðarar hava veitt fylgið í óføri. Ti hóast útsýnið fyrri tykkum, ið standa mitt í skóginum, tykist kámt og stutt, eru tað onnur, ið vissuliga hava varðhugan av, at gøtan, ið gingin verður, er bæði ilgongd og hál, og er tað við óviljað, vit ganga hana viðari.

Ti bið vit tykkum so miriliga um at steðga á og yta av av nýggjum, so undan slepst tí, ið nú dagar undan, og at tað slepst undan at verða trýst til

tað óhepnasta av øllum valum — valið millum tvinnar gøtur, ið báðar víkja frá, og sum í besta lagi, føra til politiskt afturstig, og í ringasta lagi í politiskt óføri.

Av royndum vita tit eisini, at tann dag tit í felag ikki eru førir fyrri at gera manngarð fram við rásin, og dyggiliga verja varðar tykkara, herjar afturhaldsliðið borg, og tað verður ikki við mýkingum.

Tað hvíli ein tung ábyrgd á Froðbiar sóknar Javnaðarfelag og á øllum pørtum í Tveroyrar býráð — ein ábyrgd fyrri at skaðfroða profetiin hjá Dagblaðnum: «Tveroyri — sosialistiskur royndartúrur» ongatíð verður veruleiki.

Við javnaðarkvøðu

Elin Jacobsen, formaður Vágs Javnaðarfelags, Christian Højsted, formaður Sandoyar sýslu Javnaðarfelags, Tómas Hans Gaardlykke, formaður Vága Javnaðarfelags, Sigfríður Olsen, næstformaður Vága Javnaðarfelags, Jóhann Mortensen, formaður Suðurstreymoyar Javnaðarfelags, Gisleig Dahl Bonde, næstformaður Suðurstreymoyar Javnaðarfelags, Niklas Mikkelsen, formaður Eysturoyar Javnaðarfelags, Simun Petur Hjelm, formaður Nordoya Javnaðarfelags, Marnar Lisberg, formaður í SU, Arne av Rógvi, næstformaður Føroya Arbeidarsfelags, Johannes Olsen, skrivari Føroya Arbeidarsfelags, Ingeborg Vinther, limur í starvsnevnd Javnaðarflokksins, Hildubjörg Brattalið, næstformaður Javnaðarflokksins.